

**Welkom bij
Geloofsgemeenschap OASE
met een
Meditatief moment
rondom de
KRUISWEG**

vanuit de
Immanuelkerk
Veldhoven

13 april 2022

19:00 uur

Meditatief moment rond de staties uit de kapel van Glorieux

Samenstelling: Jeanneke de Bot & Mieke Mol
Stemmen: Mieke Mol & Els Bazelmans
Fotografie: Tiny Roelofs en Gerda Vonk
Techniek: Paul Hafkemeijer

4

3

2

1

14

13

12

11

10

9

8

7

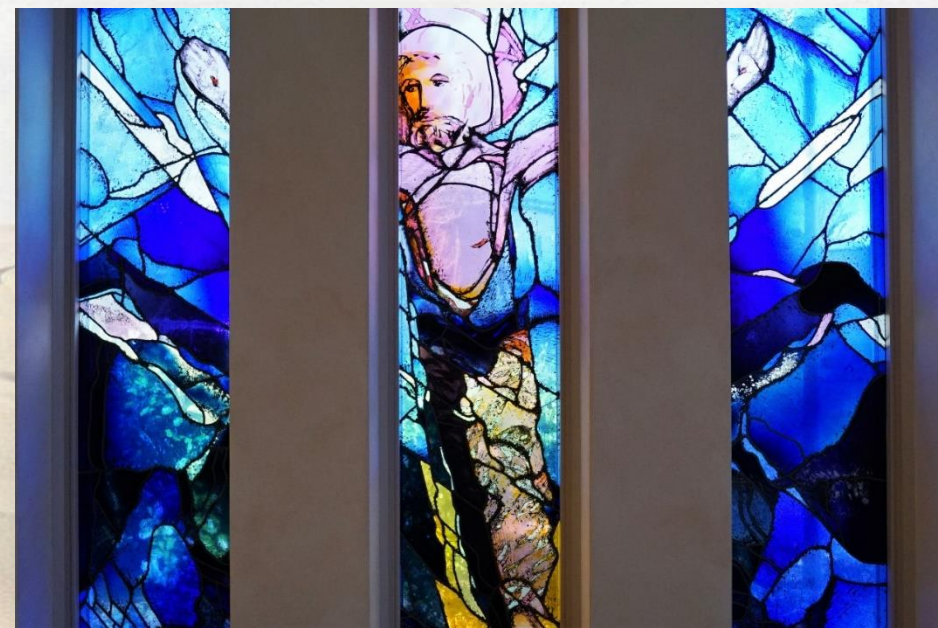
6

5

De 14 staties
uit de kapel van
Glorieux

Begeleidende muziek:

**“Die Sieben letzten Worte unseres Erlösers am Kreuz.”,
Joseph Haydn
Uitgevoerd door Jetje van Wijk**

Inleiding

Dit verhaal is nieuw

Het is het levensverhaal van mensen zoals jij en ik.
Mensen die veel lijden en mensen die weinig lijken te lijden.
Mensen die een groot kruis dragen en dat schijnbaar gemakkelijk doen.
En mensen die een klein kruis dragen en dat als loodzwaar ervaren.

Dit verhaal gaat over dood,
maar meer nog over leven.
leven, waar dood een onderdeel van vormt,
zowel voor jou als voor mij.

Leven dat een levenslast met zich meebrengt,
die vaak te zwaar is om alleen te dragen,
maar soms ook onvermoed de schakel wordt
tot een nieuw begin, een nieuwe horizon.

Dit is ook een oud verhaal

Het is het lijdensverhaal dat vertelt over een mens,
een doodgewoon mens,
die God levend zichtbaar maakte voor zijn medemensen
en zo nieuwe hoop in de wereld bracht.

Speelbal van intriges en
machtspolitiek, slachtoffer van
afgunst en domme bekrompenheid.

Willens en wetens onschuldig
veroordeeld, uit angst.

Voor Hem die geen enkel kwaad
heeft gedaan is in onze wereld geen
plaats.

Jezus wordt veroordeeld, statie: I

*Jouw leven, Jezus,
is altijd al
een amen geweest:
het zij zo.*

*Maar jouw overgave
heeft niets van gelatenheid,
verbergt een grote kracht.*

*Alleen liefde tot het uiterste,
kan zo iets bewerkstelligen.*

*De totale openheid op de weg
die verder loopt na de bocht:
een kruisweg
in naam van ons allen.*

Wij gedenken

*alle mannen en vrouwen die
vandaag ter dood veroordeeld
worden of
zonder vorm van proces vermoord,
en altijd met hetzelfde argument
dat men ook voor Jezus hanteerde:*

*'Het is beter dat één mens sterft
dan dat het hele volk ten onder
gaat.'*

Beulen die ervan genieten de
weerloze te vernederen.
Het kwaad wil deze Mensenzoon
niet enkel breken,
Hij moet worden neergehaald.

Zo wordt letterlijk waar, dat Hij in
alles gelijk wordt aan de mensen,
behalve in de zonde.

Het kruis dat Jezus op zijn
schouders draagt,
wordt dagelijks nog aan velen
opgelegd.

Jezus neemt zijn kruis op en begint zijn weg naar Golgota, statie: II

*Het gewicht van het kruis
dat Jij, Jezus, draagt,
is niet alleen het hout
van de gekruiste balken.*

*Het is ook het te kijk gezet worden,
machteloos gemaakt,
herleid tot slachtoffer van onrecht,
terwijl Je de onschuld zelve bent.*

*Lijden is niet alleen
wat uiterlijk zichtbaar is.
Je bent niet kieskeurig in wat Je te
dragen krijgt.
Jouw ja is alomvattend,
zonder aarzeling.*

Jezus neemt zijn kruis op en begint zijn weg naar Golgota, statie: II

Wij gedenken

*allen die vandaag de lasten dragen
en de pijn verduren van de opgang
naar de ware vrede;*

- zij die leugentaal en minachting
verdragen,*
- die schrijfverbod en verbanning
trotseren,*
- die langs de straten van de pijn
hun droom van vrijheid verder
dragen.*

Jezus neemt zijn kruis op en begint zijn weg naar Golgota, statie: II

Gevallen onder de last van het kruis, verzwakt en afgebeuld.

Machteloos ligt Hij op de grond.

Een krijsende, joelende menigte om Hem heen.

Geen eenzaamheid is eenzamer dan wanneer allen tegen je zijn.

Handen te over,
maar om te pijnigen,
niet om te helpen.

Jezus valt voor de eerste maal onder het kruis, statie III

*Je gaat neer.
Het kruis lijkt even te wachten
om met nog meer kracht
op Jou te kunnen neerkomen.*

*Een lichaam is daar niet voor
gemaakt.*

*Dat wij Jou niet ter hulp komen,
lijkt Jou niet te verrassen.
Jij kent ons van binnenuit.
Jij weet dat angst en zelfbehoud
heersen als de liefde ze niet opzij
schuift.*

*Mochten wij van Jou leren wat het
wil zeggen:
zijn leven te geven voor een ander.*

Jezus valt voor de eerste maal onder het kruis, statie III

Wij gedenken

*allen die op de weg van bevrijding
tot het uiterste beproefd worden,*

*die onderuit gaan, instorten,
ten gevolge van verdachtmaking,
marteling en intimidatie.*

Jezus valt voor de eerste maal onder het kruis, statie III

Maria, dappere vrouw,
moederlijke moeder, waar anders
zou u anders staan dan langs de
lijdensweg van uw kind?

Uw liefde zal zijn pijn hebben
verlicht, uw aanwezigheid zijn
eenzaamheid doorbroken.

Het zwaard dat Simeon voorzag is u
niet bespaard.

Onder uw mantel bergt u al die
moeders die lijden onder hun
kinderen, vermist, vermoord,
verdwaald, omgekomen in de
oorlog.

Jezus ontmoet zijn bedroefde moeder, statie IV

*Je zou je blik
willen wegkeren van haar
omdat je weet dat Jouw lijden
bij haar door merg en been gaat.*

*Je zou haar de pijn willen besparen,
maar dat kan Je niet.*

*Jouw moeder is er altijd geweest
voor Jou.*

*Altijd ook heeft ze Je vrij gelaten.
Je moest jouw weg gaan,
zei ze altijd.*

*Het is een kruisweg geworden.
Ze kijkt naar Jou.
Jij ziet haar staan.
Gedragenheid over afstand
geeft kracht.*

Jezus ontmoet zijn bedroefde moeder, statie IV

Wij gedenken

*alle moeders die hun kinderen
inspireren en ten einde toe
vergezellen in hun keuze voor
gerechtigheid aan kleine mensen.*

*Wij gedenken alle ouders die het
visioen van het Beloofde Land, van
recht en vrede, aan hun kinderen
hebben voorgeleefd.*

Jezus ontmoet zijn bedroefde moeder, statie IV

Wie is die man die Jezus' helper wordt?

Iemand die je kunt gebieden zonder dat zijn mening wordt gevraagd. Een arbeider, een landarbeider, een gastarbeider.

Met zijn gespierde armen en brede schouders wordt hij opgemerkt. Misschien gehoorzaamd hij, omdat er toch geen ontkomen aan is.

Misschien heeft hij de blik van Jezus ontmoet, zijn lijden geproefd.

Simon van Cyrene helpt Jezus het kruis dragen, statie V

*Jij voelt Je niet te groot
om klein te zijn en hulp te
aanvaarden.*

*Je kruis laten dragen
door een ander,
is de kracht van de liefde
vrij spel geven.*

*Mochten wij allen op ons moment
Simon zijn,
die zich buigt en het kruis
van een ander
een tijd op de schouders neemt.*

*Kruisdrager zijn voor een ander,
daarin ben Jij ons voorgedaan.*

Simon van Cyrene helpt Jezus het kruis dragen, statie V

Wij gedenken

*alle mensen die hun schouders
lenen voor het werk van genezing
en bevrijding;*

- allen die zich steeds dieper
mengen in de strijd voor
rechtvaardigheid en
menselijkheid en daaraan
solidair zijn.*
- allen die hun stem,
hun aandacht en
inzet geven aan mensen die om
hulp verlegen zijn.*

Simon van Cyrene helpt Jezus het kruis dragen, statie V

De legende verhaalt dat een vrouw het gezicht van Jezus heeft afgedroogd.

Thuisgekomen blijkt dat de gelaatstrekken van Jezus in haar doek zijn vereeuwigd.

Veronica betekent: zij die overwinning brengt. Overwinning op zichzelf, haar eigen schroom, angst en afkeer.

Haar liefdesdaad overwon het hatelijke schreeuwen van de meute.

Veronica droogt het gelaat van Jezus af, statie VI

*Jouw gelaat
toont steeds meer hoezeer Je lijdt.*

*Veronica kan niet langer
lijdzaam toezien.
Ze wil iets doen wat haar onmacht
niet ongedaan maakt,
maar een eigen kracht bezit.*

*Haar nabijheid schenkt ze aan Jou
die lijdt omwille van ons.*

*Liefde is nooit tevergeefs.
Ze werkt in de diepte door.
Veronica maakte dit meer
dan duidelijk.*

Veronica droogt het gelaat van Jezus af, statie VI

Wij gedenken

*alle vrouwen die zich durven
uitspreken en
de bittere gevolgen van onrecht aan
de kaak blijven stellen.*

*Wij gedenken de Dwaze Moeders,
alle vrouwen over heel de wereld
die niet langer afzijdig blijven in de
strijd voor een menswaardig leven.*

Voor de tweede maal vallen onder
dezelfde last.
Voor de tweede maal neergaan op
dezelfde tocht.
Geen voet voor de andere meer
krijgen.
Geen struikelblok meer kunnen
ontwijken. Door lijden geveld.

Over de wegen van deze wereld
trekt een onafzienbare vloed
vluchtende, verjaagde, angstige,
vertwijfelende mensen.
Wij zien hun gezichten dagelijks in
de media.
Vragend, hopen. Hoe vaak
gefallen op hun weg?
De Zoon Gods wankelt tussen hun
rijen.

Jezus valt voor de tweede maal onder het kruis, statie VII

*Tot vijand gemaakt,
met valse argumenten veroordeeld
tot de dood,
ben Jij een spektakel geworden.*

*Jij die de kwijnende vlaspit nooit
zou doven,
wordt zelf met de voeten getreden.*

*Als Je voor de tweede maal valt,
is er gejuich in plaats van steun.
vernedering wordt jouw deel.*

*Maar Jij geeft niet op.
Je gaat deze weg voor allen,
ook voor hen die Jou beschimpen.*

Wij gedenken

*al degenen van wie de geest
gelukkig sterker is dan hun lichaam;*

*van wie voeten of zenuwen het
begeven, maar niet hun hartstocht
voor gerechtigheid en
hun liefde voor medemensen aan
wie onrecht wordt aangedaan.*

Jezus valt voor de tweede maal onder het kruis, statie VII

Jeruzalem, stad waar vrouwen weeklagen, diep doordrongen als ze zijn van de onschuld van de man die daar naar zijn terechtstelling gaat.

Jezus kijkt hen aan met een door bloed, zweet en tranen vertroebelde blik. Maar tevens met de profetische blik, die eeuwenlang vrouwen ziet weeklagen in die stad, tot op de dag van vandaag.

Jeruzalem, gebouwd als stad van vrede. Hoe vaak veroverd, verwoest en nog altijd verdeeld?

Moeders klagen om zonen en dochters, slachtoffers van een fanatieke en uitzichtloze strijd. Wie zal allen een woonplaats geven, een vreedzaam vaderland?

Jezus ontmoet de wenende vrouwen van Jeruzalem, statie VIII

*Een veroordeelde steunen,
dat doen mensen niet, ook Jou niet.
Niemand vraagt zich af waarom
uitgerekend Jij
ter dood moet worden gebracht.*

*Wie Jou hoorde prediken geeft toe
dit niet te hebben zien aankomen.*

*Maar rechtspraak is rechtspraak.
Jij gaat alleen verder.
Jouw weg wordt nog eenzamer dan
hij al was.*

Je houdt niet op, Je te geven.

Jezus ontmoet de wenende vrouwen van Jeruzalem, statie VIII

*Hij zei tegen de vrouwen:
"Huil niet om Mij, maar om jezelf en
jullie kinderen".*

Wij gedenken alle mannen en
vrouwen die de moed hebben om
niet te blijven staan bij de gevolgen
van onderdrukking,
maar die de verdrukking zélf
bestrijden.

Wij gedenken allen die hun
sympathie en medelijden hebben
omgezet in solidariteit.

Iets wat drie keer gebeurt, is
wezenlijk.

We mogen het niet missen, maar
het moet ons op het netvlies gegrift
staan, voor altijd.

De Mensenzoon, languit,
machteloos, gevloerd op de grond.
Gods beeld en gelijkenis, vernikt,
terneergeslagen.

Dat wij het nooit vergeten als wij
bang zijn voor God.

Dat wij aan deze uitgetelde
Godmens denken als wij in nood
ons hart verheffen.

Van God hoeven wij geen andere
wonderen te verwachten dan zijn
totale solidariteit, die onze
verslagenheid heeft gedeeld.

Jezus valt voor de derde maal onder het kruis, statie IX

*Als jij voor de derde maal valt,
is de dood heel dichtbij.*

*Jouw rechtstaan gebeurt niet vanuit
een kracht,
wel vanuit een overtuiging
dat de liefde sterker is dan de dood.*

*Het zijn geen woorden meer
die Je verkondigt.
Het gaan van de kruisweg zelf,
zegt in alle talen
hoever liefde wel kan gaan.*

Jezus valt voor de derde maal onder het kruis, statie IX

Wij gedenken

*allen die op de lange weg naar
menswaardigheid en vrede
ten prooi gevallen zijn aan het
ergste lijden:
verstikkende eenzaamheid en
godverlatenheid.*

*Die in de steek gelaten toch
vasthoudend blijven,
die struikelend en strompelend toch
verder gaan.*

De soldaten grijpen Jezus vast en trekken hem de kleren van zijn lijf. Dit is een moment van totale verachting.

Kleren bedekken niet alleen het lichaam, ze versluieren het mysterie van de persoon.

Jezus wordt van zijn persoonlijke, menselijke waardigheid beroofd. Onteerd.

Naast hem staan de tallozen, de onteerden van onze geschiedenis.

Jezus wordt van zijn kleren beroofd, statie X

Alle Joden, naakt de gaskamers in
gejaagd.
Alle onmenselijk gediscrimineerden
om ras, godsdienst, sekse of
seksuele geaardheid staan daar.

Ook alle afgeschrevenen,
onrendabel verklaarden staan er.

Alle mannen en vrouwen staan
daar, aan wier naaktheid wij ons
vergapen.

Mensen staan daar rondom de
Godmens, door mensen van hun
menselijkheid beroofd,
alleen nog veilig bij God.

Jezus wordt van zijn kleren beroofd, statie X

*Jij staat daar zonder enige
bescherming.*

*Het wegnemen van je kledij, als
vernedering bedoeld,
werkt niet bij Jou.*

*Eigenbelang is Jou totaal vreemd.
Je weet dat een mens naakt op de
wereld komt en deze naakt verlaat.*

*Jij bent een kwetsbare God,
een gebroken mens die daar staat
in naam van de velen
die niemand bij naam kent,
de verborgen slachtoffers
van geweld en
machtshonger van anderen.*

*Een lam tussen de wolven,
dat naar de slachtbank wordt
geleid.*

Jezus wordt van zijn kleren beroofd, statie X

Wij gedenken

*al degenen, van wie liefde en inzet
voor medemensen beantwoord
worden met de spot van alle
martelkazernes;*

*die worden te kijk gezet en
schaamteloos benaderd,
maar die zich niet verkopen en
zich niet gewonnen geven aan hun
beulen.*

Jezus wordt van zijn kleren beroofd, statie X

Jezus is niet per ongeluk aan het kruis terecht gekomen. Hij is daar door mensen vastgespijkerd, omdat wat Hij voorstond, hen tegen de haren instreek.

Nu heeft Christus geen andere handen dan onze handen om Zijn werk in onze wereld van vandaag voort te zetten.

Hij heeft geen voeten meer, dan onze voeten om mensen te helpen Zijn weg te gaan.

Christus heeft geen lippen, tenzij onze lippen, om mensen over hem te vertellen.

Hij heeft geen andere hulp dan onze hulp om mensen naar Hem toe te brengen.

Jezus wordt gekruisigd, statie XI

*In plaats van je kruis te dragen,
word je er nu zelf door gedragen.
Je laatste uren te midden van ons,
mensen, zijn aangebroken.*

*De dood heeft Jou al in haar greep.
de macht heeft het gehaald
tegenover de liefde.*

*Ik kijk naar je op.
Mensen weten van geen ophouden.
Hun spot en
hun verwijten zijn als striemen
die je van binnen raken.*

Wij gedenken

*alle mannen en vrouwen die hun
keuze voor het leven hebben
volgehouden tot in de dood;*

*allen die wel bezweken zijn,
maar niet gezwicht;*

*die hun hartstocht voor
gerechtigheid tot hun laatste snik
behouden hebben.*

Jezus sterft aan het kruis, statie XII

Verlaten.

Door God en iedereen verlaten.

Niemand kon Hem redden.

Niemand steekt een hand naar Hem uit. Spot en hoon zijn zijn loon.

Het loon voor een gegeven leven.

Gegeven om ons mensen te doen leven. Alleen. Zo zullen we sterven.

Allen en iedereen: alleen.

-Dat niemand moge sterven in godverlatenheid.

-Dat niemand moge sterven zonder een mens die om hen schreit.

-Dat niemand moge sterven als offer van haat en nijd.

-Dat niemand moge sterven, totaal onvoorbereid.

Het is volbracht. Vader, in Uw handen beveel Ik mijn geest.

*Geen groter liefde kan iemand
hebben dan dat hij zijn leven geeft
voor zijn vrienden.*

*Hoezeer heb Jij, Jezus,
deze woorden waargemaakt.
Ik kan nog altijd niet verstaan dat
iemand zo ver kan gaan
voor een ander.*

*Een mens kan alles prijsgeven,
maar als hij dat ook
met zijn leven doet,
is dat een onvoorstelbaar gebaar.*

*Mijn dankbaarheid om zulke grote
liefde is groot.
Ik heb één bede:
leer me zo leven,
leer me zo zijn.*

Wij gedenken

*de dood van alle rechtvaardigen,
van allen die hun leven gaven voor
onze toekomst,
de komende vrede;*

- allen die hun laatste adem
uitbliezen voor een nieuwe,
menselijke wereld;*
- allen die baden:
God van liefde en vrede,
in uw handen beveel ik
mijn geest.*

De dode Jezus wordt teruggegeven
aan wie van Hem houden.

Voor degenen die Hem naar het
leven stonden, is zijn levenloze
lichaam van geen betekenis meer.

Verraad, geseling, spijkers en de
lans hebben hun werk gedaan.
De kilte van de dood wordt nu
opgevangen in warme liefde,
tederheid, eerbied en respect.

De tijd lijkt stil te staan.
De aarde houdt de adem in.
De moeder ontvangt die zij droeg in
haar schoot.

Jezus wordt van het kruis genomen, statie XIII

Jezus wordt van het kruis genomen, statie XIII

Stilte omhult het einde van een
leven van een mens.
Sprakeloosheid blijft.
Er zijn geen woorden, er is geen
echte troost,
herinneringen zijn er, verhalen.
Woorden, die Hij sprak worden
aangehaald.
Gebaren, die Hij had gesteld
worden gedaan tot zijn
gedachtenis.

En er is geloof, dat dit het einde
niet kan zijn, dat de graankorrel
niet in de aarde gevallen is om daar
te vergaan, maar om daar opnieuw
vruchtbaar leven voort te brengen.
Het moordend mensenwerk is nu
gedaan.

Het woord is nu aan God.

*De laatste gebaren van tederheid
ontvang je van hen
die Jou van het kruis afnemen.*

*Ze hadden zich schuil gehouden.
Maar nu het stil geworden is
rond het kruis,
zijn ze daar.*

*Maria neemt Jou in haar armen.
Zij heeft Jou altijd
je eigen weg laten gaan,
nu geeft ze je voor het laatst
uit handen.*

*Haar geloof is groter
dan haar verdriet.*

Jezus wordt van het kruis genomen, statie XIII

Wij gedenken

allen die,
met gevaar voor eigen naam of
leven,
de lichamen van vermoorden
opsporen,
om ze een laatste rustplaats te
geven,
een plek van niet-vergeten te
midden van hun vrienden en
vriendinnen.

Jezus wordt van het kruis genomen, statie XIII

De grote steen als punt achter dit leven.
Zij die met Jezus' dood hun doel bereikt hadden,
konden opgelucht ademen toen de steen op zijn plaats lag.

Of komt hun rusteloze hart toch niet tot rust, nu Jezus' lichaam te rusten is gelegd?
De wachters bij het graf verraden hun angstig vermoeden, dat deze dode hen niet met rust zal laten....
óns niet met rust zal laten.

Nee, nu begint het pas echt:
het leven.

Jezus wordt in het graf gelegd, statie XIV

De vrouwen bij het graf treuren en wachten,
niet wetend wat zij verwachten.

De steen schijnt Jezus vast te pinnen in de dood,
zoals hun verdriet de vrouwen vasthoudt bij het graf.
Maar de steen heeft het niet gehouden.

En de vrouwen werden boodschappers van leven.

En de eeuwen door, tot op deze dag, ervaren we dat de dood niet het laatste woord heeft.

Jezus wordt in het graf gelegd, statie XIV

*Jij wordt neergelegd in een graf
uitgehouwen in een rots.*

*Ik zal je stem niet meer horen,
je blik niet meer zien.
Maar ik weiger Je te vergeten.*

*Je zei ooit dat het zaad groeit terwijl
de boer slaapt.*

*Jezelf heb je gegeven als een
graankorrel
die in de aarde is gevallen en
gestorven.*

*Iets in me zegt dat de dood
Je niet voor altijd in zijn armen zal
sluiten.*

Jezus wordt in het graf gelegd, statie XIV

Wij gedenken

*alle gestorvenen die rusteloos
rusten in de aarde,
tot alles is volbracht;
die zijn als zaad in de aarde,
als een korrel in de akker,
wachtend op de dag
van alles voor allen en
God alles in allen.*

Jezus wordt in het graf gelegd, statie XIV

Slottekst

GOEDE VRIJDAG

Op de Calvarieberg
heeft Jezus zich zo onlosmakelijk
met ons lijden verbonden,
dat het lijden zelf
anders is geworden.

Onze pijn en onze onmacht
zijn er niet minder op geworden,
maar we mogen
te midden van ons worstelen zeker zijn
van zijn nabijheid.

Geen kruis is er nog
dat niet rust op zijn schouders,
geen tranen en geen roepen
dat aan zijn aandacht ontsnapt,
de hand van de Verrezene is altijd uitgestoken.

Tot zover de website versie van het

Meditatief moment rond de
Kruisweg op 13 april 2022
rond de staties
uit de kapel van Glorieux
verzorgd door
Geloofsgemeenschap
Oase Veldhoven

De complete opname van 13 april 2022
is te zien op:
KerkOmroep en YouTube

